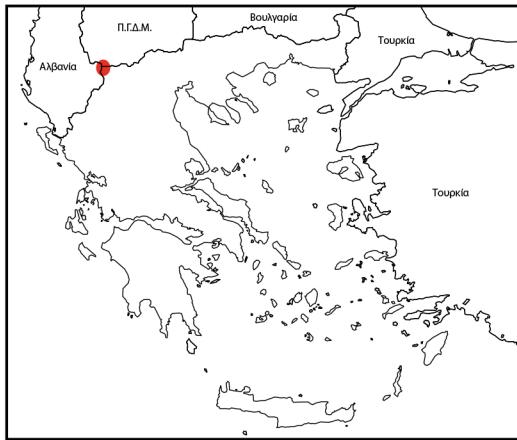

Συνώνυμο: *Chalcalburnus belvica* (Karaman, 1924)

■ **Κατηγορία κινδύνου στην Ελλάδα:** Τρωτό VU [D2]

■ **Κατηγορία κινδύνου διεθνής:** Τρωτό VU

Summary: Species endemic and restricted to the Prespa lakes, in Northwestern Greece. It is a small-sized lacustrine species (160 mm) which spawns in tributaries and along the lakeshores on pebbles and gravel in the surf zone. It migrates to spawning grounds at nights, in small groups during June. Outside the breeding season it forms large schools while foraging. It feeds on plankton, while it is the main prey of Dalmatian pelicans (*Pelecanus crispus*). The species population has remained stable but it faces the threats of drought and water extraction and potentially pollution. The introduction of alien species, which would have a lake-wide impact, is also a potential threat for the future. In the past it was threatened by overexploitation. Conservation action should focus on policy-based actions, in particular the development of an action plan and the development and implementation of legislation relevant to the protection of the species. Research on the ecology and population of the species will assist in the development and application of conservation measures. In Greece it is considered as Vulnerable.

Εξάπλωση, πληθυσμιακά στοιχεία και τάσεις: Ιθαγένες, ενδημικό είδος, που ζει αποκλειστικά στις λίμνες Μικρή και Μεγάλη Πρέσπα. Στοιχεία παρακολούθησης του πληθυσμού (monitoring) δείχνουν ότι ο πληθυσμός παραμένει σταθερός τα τελευταία 12 χρόνια, ενώ είναι ένα από τα κοινότερα είδη των λιμνών.

Ποσοστό του πληθυσμού του είδους που βρίσκεται στην Ελλάδα: Περίπου το 25% της εξάπλωσης του είδους βρίσκεται στην Ελλάδα, αλλά είναι άγνωστο το ποσοστό του πληθυσμού.

Οικολογία: Το μπελοτσιρόνι είναι ένα μικρό λιμναίο είδος, με μήκος 160 χιλ., που ζει σε κοπάδια, κυρίως στα ανοιχτά, εκτός της αναπαραγωγικής περιόδου. Αναπαράγεται στην παραλίμνια ζώνη και σε σημεία με χαμηλή ροή (π.χ. κατώτερα τμήματα-εκβολές των ποταμών της περιοχής) του Ιουνίου. Είναι λιθόφιλο και εναποθέτει τα αργά του σε πετρώδες, χαλικώδες ή και αμμώδες υπόστρωμα. Μεταναστεύει στις περιοχές ωτοκίας τη νύχτα, όταν δεν έχει κύμα, σε μικρές ομάδες. Τρέφεται κυρίως με πλαγκτόν, ενώ αποτελεί την κυριότερη τροφή του αργυροπελεκάνου (*Pelecanus crispus*) και άλλων ψαροφάγων πουλιών της περιοχής.

Απειλές: Το είδος απειλείται από τη ρύπανση των υδάτων από γεωργικά απόβλητα και αστικά λύματα, και από την άντληση υπογείων υδάτων, που συντελεί στην πτώση της στάθμης του νερού στις δύο λίμνες. Παλαιότερα απειλούνταν από την υπερβολική συγκομιδή. Πιθανές μελλοντικές απειλές αποτελούν η εισαγωγή ξενικών ειδών και η ρύπανση των υδάτων από εμπορικά και βιομηχανικά απόβλητα.

Μέτρα διατήρησης που υπάρχουν: Δεν υπάρχουν συγκεκριμένα μέτρα διατήρησης για το είδος. Η περιοχή εξάπλωσής του περιλαμβάνεται στον Εθνικό Δρυμό Πρεσπών (Π.Δ. 46/1974) και στο Εθνικό Πάρκο Πρεσπών (ΚΥΑ 28651/ΦΕΚ Δ'302/23.7.09). Οι περιοχές αυτές είναι επίσης περιοχές του δικτύου Natura 2000 (GR1340001, GR1340003).

Μέτρα διατήρησης που απαιτούνται: Απαιτείται η σύνταξη και εφαρμογή σχεδίου δράσης για την ιχθυοπανίδα των Πρεσπών, το οποίο να περιλαμβάνει και το τοιρόνι. Παράλληλα, είναι απαραίτητη η προσαρμογή ή και ανάπτυξη και εφαρμογή της νομοθεσίας, έτσι ώστε να διαφυλάσσεται η προστασία του είδους σε τοπικό, εθνικό και διασυνοριακό επίπεδο, ιδιαίτερα σε σχέση με τη διαχείριση των νερών. Απαιτείται επίσης έρευνα για την οικολογία και τον πληθυσμό του είδους και εφαρμογή δράσεων για τη συντήρηση και τη διαχείριση του, οι οποίες θα ωφελήσουν την ιχθυοπανίδα της περιοχής γενικότερα.